

GOSPEL:

Pernille Sørensen 2008, Bornholmer Revyen

(Rubato start):

Alle krige i verden, de starter et sted.
Det har vi besluttet at gøre noget ved.
Den evige snak, om hvad der er rigtigt og forkert, må stoppes nu og her!
Så vi har dannet en populistisk, ateistisk, nihilistisk, på alle måder gennem skeptisk bevægelse:

Halleluja vi tror ikke på noget,
hverken Allah eller Fanden, Buddha eller Julemanden.
Halleluja vi tror ikke på noget.

Når man ser på vores verden i historisk perspektiv,
ville rigtig mange mennesker ha' haft et helt andet liv,
hvis ikke nogen havde påstået, at jorden var rund.
Vi kunne have undgået meget ufred, hvis de havde holdt deres mund.

Og al den snak om Darwins evolution
er en evigt tilbagevendende, kedelig diskussion.
Det kan jo ikke bevises hvordan vi blev til,
vi er alligevel bare brikker, i et kæmpe puslespil.

Halleluja vi tror ikke på noget,
ikke på et liv efter døden, eller at der en ven i nøden.
Halleluja vi tror ikke på noget.

Mon ikke Martin Luther, sku' ha' sparet sit besvær?
Var hans argumenter, egentlig meget værd?
Den Katolske Kirke fik ikke sit Waterloo
og den gamle mand, med pave hatten sidder der endnu.

Halleluja vi tror ikke på noget.
Hverken kvantemekanikker eller Lomborgs statistikker.
Halleluja vi tror ikke på noget.

I disse, multimedie tider, er det svært at holde fast.
Spredte informationer, kan enhver fantast.
Man lægger det på nettet og vupti blir' det sandt
og løfter man et øjenbryn, bliver man udråbt som kværlulant.

Tror du TV-shops kupontilbud gir' et langt og lykkeligt liv?
Er velgørenhed mon Oprah Winfreys eneste motiv?
Ka' man nå det hele på den halve tid, hvis man bruger et bestemt system?
Og er klimakatastrofer Vestens eller U-landenes problem?

Halleluja vi tror ikke på nogen.
Ikke på den siddende regering eller på oppositionen.
Hverken Clinton eller Obama, kan sætte vores pis i kog,-
vi tror ikke på nogen, mindst af alt på Anders Fogh.

At holde fast i "ingen tro", er faktisk temmelig svært,
for det kræver, man fornægter, alt hvad man har kært;
hvilken øl der er den bedste, og hvem der har Factor X,
ka' man tro, men ikke vide, det har vi i hvert i fald læst.

(Rubato):

Så ku' det ikke være dejligt, hvis vi greb i egen barm,
-og gjorde den skingre tone i debatten, lidt mere hjertevarm?
For hvad er håb og kærlighed, uden troens tredje ben?
Måske det starter med, at der er andre der tror på én?

(A tempo):

Halleluja, lad os tro på hinanden,
både dig og mig, 2.g'erne og dem der er på spanden.
Halleluja, halleluja, lad os tro på OS, fra nu af.
Halleluja, lad os tro på hinanden.

(Herefter måske omkvæd i selvsving med replikker, der får sangen til at gå i opløsning, mens musikken fortsætter derud af):

Halleluja, lad os tro på hinanden, ("Jaahh")
Både Muhammed og Fanden, Påskeharen og Julemanden ("Aj, ikk' Julemanden, ham tror jeg altså ikke på")
Halleluja, lad os tro på hinanden ("Hvorfor tror du ikke på julemanden?") ("Det er en lang historie".)

Halleluja, lad os tro på hinanden ("Whaaaauuu")("Hvad snakker I om?")("Nå, ikke om noget")
Både Riskær, Odin og Thorsen, og måske lidt på Morten Olsen ("Morten Olsen holder overhovedet ikke"!)("Begynder I nu igen?")("Nej, nej" ..)
HALLELUJA LAD OS TRO PÅ HINANDEN!!!